

Mål C -330/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

23 april 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

19 april 2019

Sökande:

Staatssecretaris van Financiën

Motpart:

Exter BV

Saken i det nationella målet

Vid import till unionen hänfördes varor (hydrolysater) från Thailand till förfarandet för aktiv förädling med tillämpning av suspensionssystemet. Vid tidpunkten för importen omfattades varorna av en bestämmelse om förmånstull, som senare tillfälligt upphävdes. I slutändan återexporterades de importerade varorna aldrig, utan hänfördes till förfarandet för övergång till fri omsättning. Eftersom bestämmelsen om förmånstull vid denna tidpunkt tillfälligt hade upphävts fastställde skattemyndigheten den tull som skulle betalas på grundval av den normala tullsatsen.

Målet vid Hoge Raad rör det överklagande som Staatssecretaris voor financiën (statssekreterare med ministerlika befogenheter för finansiella frågor, nedan kallad statssecretaris) har ingett mot den dom från Gerechtshof Amsterdam (domstolen i andra instans) i vilken denna slog fast att tullskulden skulle fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gällde för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling, och att tullarna därför borde sättas ned till förmånstullsatsen.

Syfte med och rättslig grund för begäran om förhandsavgörande

Frågan är huruvida den tullsats som ska tillämpas vid import är en aspekt som omfattas av begreppet taxeringsgrund i artikel 121.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, 1992 s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen). Frågan är vidare huruvida man vid beräkning av importtullar ska utgå från den bestämmelse om förmånstull som gällde vid den tidpunkt då varorna hänfördes till förfarandet för aktiv förädling med tillämpning av suspensionssystemet, eller den normala tullsatsen, med tanke på att bestämmelsen om förmånstull tillfälligt hade upphävts vid den tidpunkt då varorna övergick till fri omsättning. Förfarandet enligt artikel 267 FEUF.

Fråga som har hänskjutits för förhandsavgörande

Medför artikel 121.1 i förordning nr 2913/92/EEG att en bestämmelse om förmånstull som är tillämplig på importvaror vid tidpunkten för hänförandet till förfarandet för aktiv förädling med användning av suspensionssystemet även kan beaktas vid fastställandet av det skuldbelopp som uppstår vid dessa varors övergång till fri omsättning, oavsett om varorna är oförändrade eller inte, om samma tullbestämmelse tillfälligt har upphävts vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen för övergång till fri omsättning?

Anförda unionsbestämmelser

Artiklarna 4.9 och 4.10, 20.3 c, d, e och f, 20.4 och 20.5, 67, 79 andra stycket, 112, 114, 117 c, 121.1, 122, 135, 144, 151, 201.2 och 214.1 i tullkodexen

Rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT L 188, 1985, s. 1).

Rådets förordning (EG) nr 732/2008 av den 22 juli 2008 om tillämpning av Allmänna preferenssystemet under perioden 1 januari 2009 – 31 december 2011 samt om ändring av förordningarna (EG) nr 552/97 och (EG) nr 1933/2006 och av kommissionens förordningar (EG) nr 1100/2006 och (EG) nr 964/2007 (EUT L 211, 2008, s. 1)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 av den 25 oktober 2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 732/2008 (EUT L 303, 2012, s. 1)

Kommissionens förordning (EU) nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 282, 2011, s. 1)

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 927/2012 av den 9 oktober 2012 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 304, 2012, s. 1)

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1213/2012 av den 17 december 2012 om upphävande av tullförmånerna för vissa förmånsländer inom det allmänna preferenssystemet i fråga om vissa avdelningar enligt det allmänna preferenssystemet i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 978/2012 om tillämpning av det allmänna preferenssystemet (EUT L 348, 2012, s. 11)

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 1001/2013 av den 4 oktober 2013 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 290, 2013, s. 1)

Kortfattad redogörelse för de faktiska omständigheterna och förfarandet i målet vid den nationella domstolen

- 1 Proteinhydrolysater, en råvara inom livsmedelsindustrin, omfattades under perioden 23 maj 2012–23 maj 2015 av det så kallade förfarandet för aktiv förädling med tillämpning av suspensionssystemet. Mellan den 12 november 2012 och den 17 juni 2013 hänfördes åtta sändningar till detta förfarande.
- 2 Vid importen klassificerades hydrolysaterna enligt undernummer 2106 90 92 i Kombinerade nomenklaturen, som vid den tidpunkten omfattades av den normala tullsatsen på 12,8 procent.
- 3 Fram till och med den 31 december 2013 omfattades emellertid hydrolysater av en tullbestämmelse enligt vilken tullsatsen för varor från ett förmånsland bland annat Thailand, sattes ned till 8,9 procent.
- 4 Under perioden 1 januari 2014–31 december 2016 upphävdes tillfälligt denna bestämmelse om förmånstull. Under denna period gällde därför den normala tullsatsen på 12,8 procent.
- 5 Efter förädlingen beslutade Exter att inte återexportera en del av de förädlade hydrolysaterna, utan avslutade förfarandet för aktiv förädling för dessa. Under perioden 4 februari 2014–26 augusti 2014 deklarerade Exter dessa varor för övergång till fri omsättning, uppgav att varorna kom från Thailand och meddelade att bolaget innehade de ursprungsintyg som krävdes. Exter uppmanade skattemyndigheten att vid beräkningen av tullskulden ta hänsyn till den förmånstullsats på 8,9 procent som anges i förordning nr 732/2008. Skattemyndigheten vägrade att göra detta på grund av att tullbestämmelsen vid tidpunkten för deklarationerna om övergång till fri omsättning tillfälligt hade upphävts, och tillämpade den normala tullsatsen på 12,8 procent.

- 6 Efter ett överklagande från skattemyndigheten fann Gerechtshof Amsterdam att tullskulden i enlighet med artikel 121.1 i tullkodexen måste fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gällde för hydrolysaterna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling. Gerechtshof Amsterdam satte därför ned tullsatsen till förmånstullsatsen. Staatssecretaris har senare överklagat Gerechtshof Amsterdams dom till Hoge Raad.

Parternas huvudargument i det nationella målet

- 7 Staatssecretaris har bestridit punkt 6 i ovannämnda dom från Gerechtshof Amsterdam och anför att det av artikel 20 i tullkodexen följer att den tillämpliga tullsatsen vid import inte omfattas av begreppet taxeringsgrund i artikel 121.1 i tullkodexen. Om tullsatsen eller en bestämmelse om förmånstull verkligen omfattas av detta begrepp har Gerechtshof Amsterdam åsidosatt de särskilda villkor som enligt artikel 20.4 i tullkodexen gäller för tillämpning av en bestämmelse om förmånstull.

Kortfattad redogörelse för skälen till begäran om förhandsavgörande

- 8 Exter har avslutat förfarandet för aktiv förädling för produkterna, inte genom att återexportera produkterna utan genom att låta dem övergå till fri omsättning.
- 9 Enligt artikel 79 andra stycket i tullkodexen medför förfarandet för övergång till fri omsättning bland annat att lagenliga tullar ska debiteras. Enligt artikel 67 i tullkodexen ska den dag, som ska användas vid tillämpningen av alla de bestämmelser som gäller det tullförfarande för vilket varorna deklarerats, vara den dag då tullmyndigheterna tog emot deklarationen.
- 10 Enligt artikel 201.1 och 201.2 i tullkodexen uppkommer en tullskuld den dag tulldeklarationen för varors övergång till fri omsättning tas emot av tullmyndigheterna. Tullskulden bestäms enligt artikel 214.1 i tullkodexen utifrån de taxeringsgrunder som är tillämpliga på varan vid den tidpunkt då den tullskuld som hänför sig till denna vara uppkommer.
- 11 Det innebär att vid övergång till fri omsättning av förädlingsprodukter ska importtullar debiteras enligt de gemenskapsbestämmelser som gäller vid den tidpunkt då deklarationen tas emot. En av dessa gemenskapsbestämmelser är artikel 20.3 c i tullkodexen, av vilken följer vilken tullsats som ska tillämpas. Detta innebär också att vid förädlingsprodukters övergång till fri omsättning kan, på deklarantens begäran, de bestämmelser om förmånstull tillämpas som vid denna tidpunkt gällde för tillträde till unionsmarknaden [artikel 20.3 d, e och f i tullkodexen] enligt artikel 20.4 i tullkodexen i stället för de ovan i artikel 20.1 i tullkodexen nämnda importtullarna.

- 12 I artiklarna 121 och 122 i tullkodexen anges två olika beräkningsgrunder för de situationer där en tullskuld uppkommit för varor som hänförs till förfarandet för aktiv förädling.
- 13 Om en tullskuld uppkommer ska skuldbeloppet enligt artikel 121.1 i tullkodexen fastställas på grundval av de taxeringsgrunder som gäller för importvarorna vid tidpunkten för mottagandet av deklarationen om hänförande av dessa varor till förfarandet för aktiv förädling. Detta gäller oberoende av om importvarorna under tiden har behandlats eller bearbetats.
- 14 Utan hinder av artikel 121 i tullkodexen ska förädlingsprodukter enligt artikel 122 i tullkodexen på begäran av deklaramenten beläggas med för dem gällande importtullar, varvid skuldbeloppet kan fastställas enligt andra kriterier.
- 15 Enligt *Gerechthof Amsterdam* innebär artikel 121.1 i tullkodexen ett undantag från de bestämmelser som nämndes i punkterna 9 och 10, i så mening att om en tullskuld uppkommer på grund av att produkter övergår till fri omsättning måste de produkter som hänfördes till förfarandet för aktiv förädling beskattas enligt den tullsats som gällde för de importerade varorna vid tidpunkten för hänförandet till sistnämnda förfarande, i förekommande fall en bestämmelse om förmånstull.
- 16 Den grund som *staatssecretaris* har anfört till stöd för sitt överklagande ger upphov till frågan huruvida artikel 121.1 i tullkodexen medför att en tillfälligt upphävd bestämmelse om förmånstull ska tillämpas vid övergång till fri omsättning av varor som först hänfördes till förfarandet för aktiv förädling med användning av suspensionssystemet.
- 17 Å ena sidan kan artikel 121.1 i tullkodexen tolkas så, att begreppet taxeringsgrund (*heffingsgrondslag* på nederländska) i den mening som avses i tullkodexen även omfattar de importtullar och bestämmelser om förmånstull som avses i artikel 20.3 i tullkodexen. I den bestämmelsen talas nämligen om "avgiftssatser och andra debiteringsgrunder" (*percentages en andere heffingsgronden* i den nederländska språkversionen).
- 18 Enligt denna tolkning debiteras för såväl importvaror i oförändrat skick som förädlade produkter det belopp som lagligen ska betalas om importvarorna direkt övergår till fri omsättning. Genom denna tolkning leder artikel 121.1 i tullkodexen i huvudsak till uppbörd av tull på grundval av det belopp för vilket det vid tidpunkten då importvarorna hänfördes till förfarandet för aktiv förädling beviljades "befrielse från importtullar". En sådan tullbefrielse föreskrivs i artiklarna 3 och 16 i direktiv 69/73/EEG. Denna uppfattning innebär att det inte har betydelse huruvida bestämmelsen om förmånstull under mellantiden har upphävts eller upphört att gälla, och att det inte heller har betydelse att den normala satsen åter gällde vid tidpunkten för beräkningen av tullskulden.
- 19 Å andra sidan kan det göras gällande att begreppet taxeringsgrund i den mening som avses i tullkodexen, och således även i den mening som avses i artikel 121.1 i tullkodexen, inte avser normala eller förmånliga tullsatser. I allmänhet görs vid

fastställandet av ett belopp som enligt lag ska betalas i tull, skatter eller andra avgifter en terminologisk skillnad mellan å ena sidan de tillämpliga tulltaxorna, i form av procentsatser eller specifika tullar och eventuella bestämmelser om (förmåns)tull, och å andra sidan de taxeringsgrunder som ligger till grund för tulltaxorna och tullbestämmelserna, såsom varornas värde, vikt eller kvantitet.

- 20 Utan hinder av artikel 214 i tullkodexen fastställs vid denna tolkning det belopp som ska betalas i importtull (tullskulden) utifrån grunder (såsom värde, vikt eller kvantitet) som är kopplade till importvarorna i oförändrat skick, det vill säga det skick som importvarorna befann sig i det datum deklARATIONEN om hänförande av varorna till förfarandet om aktiv förädling togs emot.
- 21 Denna tolkning begränsar tullöverträdelsen genom att tullar beräknas enligt de juridiska och faktiska omständigheter som förelåg när tullskulden uppkom.
- 22 Detta innebär i förevarande fall att Exter inte kan åberopa tillämpning av bestämmelsen om förmånstull år 2014. Vid tidpunkten för beräkningen av tullskulden (dagen för mottagandet av deklARATIONEN om övergång till fri omsättning) hade nämligen bestämmelsen om förmånstull upphävts och gällde följaktligen åter den normala tullsatsen.
- 23 Den hänskjutande domstolen förespråkar den ovan i punkt 19 nämnda tolkningen. Efter harmoniseringen av rättsreglerna avseende varor som förs in i tullområdet och hänförs till en godkänd tullbehandling, utgår man vid hänförandet till förfarandet för aktiv förädling inte längre från att varorna (om vissa villkor är uppfyllda) är befriade från gällande importtullar, utan att debiteringen (ändå) sker vid den tidpunkt då varorna, på ett (o)lagligt sätt övergår till fri omsättning.
- 24 Artikel 121.2 i tullkodexen förefaller dessutom utgå från att det måste finnas en gällande bestämmelse om förmånstull vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer enligt artikel 201 i tullkodexen.
- 25 Bestämmelser om förmånstull i form av tullkvoter och tulltak kan enligt artikel 20.5 i tullkodexen inte längre tillämpas när den fastställda gränsen för importvolymen är nådd eller, i fråga om tulltak, kommissionen beslutar att avsluta åtgärden på grund av att en viss importvolym har nåtts.
- 26 Det är således möjligt att orsakerna till införandet av den upphävande åtgärden inte längre gäller och att det på grund av situationen för de berörda sektorerna som tillverkar samma produkt i unionen inte längre är motiverat med förmånsbehandling vid import av de berörda produkterna.
- 27 Att fortsätta tillämpa en nedsatt tullsats skulle nämligen försämra konkurrensen för de sektorerna i unionen som tillverkar samma produkter, vilket strider mot artikel 117 c i tulltaxan, enligt vilken det vid tillämpning av tullförfarandet för aktiv förädling även ska tas hänsyn till att väsentliga intressen för gemenskapens tillverkare inte påverkas negativt.

- 28 Avslutningsvis har den hänskjutande domstolen funnit att den grund som staatssecretaris har åberopat med rätta utgår ifrån att de bestämmelser om förmånstull som avses i artikel 20.4 i tullkodexen inte, såsom fallet är med de avgiftssatser och debiteringsgrunder som avses i artikel 20.3 i tullkodexen, automatiskt är tillämpliga, utan att en deklaratant måste begära att de ska tillämpas.
- 29 Den hänskjutande domstolen påpekar dessutom att begreppet taxeringsgrund används i diverse artiklar i tullkodexen, exempelvis i artiklarna 112, 135, 144, 151, 153, 158 och 214. Tolkningen av detta begrepp kan därför även få konsekvenser för tillämpningen av dessa artiklar.

ARBETS
DOKUMENT